

-Η ΑΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΓΙΑ ΤΟ «ΔΗΜΟΣΙΟ-ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ» ΝΑ ΓΙΝΕΙ Η ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ -Ε.Ε.-ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

-Ο ΩΜΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΣ ΑΥΤΑΡΧΙΣΜΟΣ ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΤΕΙ

Η κυβέρνηση θέλει να καταργήσει το δικαίωμα στον αγώνα. Το δικαίωμα των εργαζομένων να διαδηλώνουν, να απεργούν, να ακυρώνουν νόμους, να μην επιτρέπουν την εφαρμογή αντιλαϊκών αποφάσεων.

Θεωρούν τους νόμους και τις κυβερνητικές αποφάσεις, προνόμιο μιας ολιγομελούς συντεχνίας τραπεζιτών και βιομήχανων-υπουργών-τροϊκανών επιτρόπων και ευρωτοποτηρητών.

Απαγορεύουν το δικαίωμα στα σωματεία και το κίνημα των εργαζομένων να μάχονται ενάντια σε στρατηγικές επιλογές της κυβέρνησης και των μνημονίων. Θέλουν τους εργαζόμενους ζητιάνους που θα διαπραγματεύονται τα όρια της εξαθλίωσης τους και τα σωματεία λέσχες περιπάτων που δεν θα παλεύουν, δεν θα απεργούν και θα διεκδικούν μόνο τα ψίχουλα και την επιβίωση από τα μνημονιακά ερείπια. Για αυτό και ετοιμάζει και νόμο κατάργησης των σωματείων.

Σκυλιάζουν όταν το οργανωμένο κίνημα και τα σωματεία αντιστέκονται και επιστρατεύουν τη δικαστική εξουσία και τους κατασταλτικούς μηχανισμούς, την επιχείρηση «αποφασίζομεν και διατάσσομεν». Ποτέ μέχρι τώρα από την μεταπολίτευση οι επιστρατεύσεις, οι παράνομες απεργίες, η εργοδοτική βία και η τρομοκρατία στους χώρους δουλειάς, δεν ήταν τόσο έντονη όσο τώρα.

Ο λαός ήδη δείχνει αξιοθαύμαστα δείγματα μαζικής ανυπακοής και πάλης για τις δημοκρατικές ελευθερίες του. Μαζικά οι εργαζόμενοι στο δημόσιο αμφισβητούν το νόμο-σφαγείο για την «αξιολόγηση».

Σε απάντηση, η κυβέρνηση έσυρε στα δικαστήρια ακόμη και αυτή τη μορφή της απεργίας-αποχής για να κριθεί «παράνομη και καταχρηστική»! Γιατί θέλει να τελειώνει με τις απεργίες και τις κινητοποιήσεις, όπως έκανε με την επιστράτευση των καθηγητών, των εργαζομένων του ΜΕΤΡΟ, των εργαζομένων της ΔΕΗ. Η δικαστική εξουσία ανταποκρίθηκε στα κελεύσματα της εκτελεστικής. Παράνομη η απεργία γιατί δεν είχε αποφασίσει σχετικά το συνέδριο της ΑΔΕΔΥ. Ήδη τα δικαστήρια έχουν αρχίσει να εφαρμόζουν το νόμο για απαγόρευση των απεργιών, πριν ακόμη νομοθετήσει η βάρβαρη κυβέρνηση.

Νομίζουν ότι έτσι θα καταργήσουν τους αγώνες, όπως παλιότερα ο Λάσκαρης είχε «καταργήσει την ταξική πάλη».

Το κίνημα του εργαζομένου στο δημόσιο βρίσκεται σε μια κρίσιμη καμπή: **είτε θα αποδεχτεί τις όποιες αποφάσεις της «ανεξάρτητης δικαιοσύνης» και θα συμμορφωθεί, είτε θα καλέσει σε πολιτική ανυπακοή και θα πετύχει μια μεγάλη νίκη, ακυρώνοντας την εφαρμογή του νόμου στην πράξη.**

Η ΑΝΤΑΡΣΙΑ καλεί:

-Όλα τα σωματεία και τις αγωνιζόμενες δυνάμεις του δημοσιοϋπαλληλικού κινήματος να συνεχίσουν στο δρόμο της ανυπακοής στην εφαρμογή του νόμου. Στο δρόμο της κλιμάκωσης των απεργιών, του

συντονισμού «από κάτω», της κοινής πάλης με όλους τους εργαζόμενους για την υπεράσπιση των δημόσιων αγαθών .

Αγώνας και πολιτική ΑΝΥΠΑΚΟΗ: ενάντια στις νέες απολύσεις, στην πειθάρχηση, το νέο δημόσιο που ετοιμάζουν. Ενάντια στην πολιτική κυβέρνησης-ΕΕ-Τρόικας. **Ανεξάρτητα από την όποια απόφαση δικαστηρίου και στο δεύτερο βαθμό, συνεχίζουμε δυναμικά. Δεν πειθαρχούμε-δεν συναινούμε στην κατάπτυστη διαδικασία. Δεν παραδίδουμε φύλλα αξιολόγησης. Εμποδίζουμε, με συλλογικούς όρους και αξιοποίηση όλων των μορφών και μέσων που η δυναμική του κάθε χώρου θα αναδείξει, την έναρξη και εξέλιξή της. Να ανατραπεί τώρα ο νόμος.**

-Όλα τα σωματεία, τους εργαζόμενους και τους άνεργους να συμπαρασταθούν στον αγώνα των δημοσίων υπαλλήλων, οικοδομώντας πλατύ μέτωπο ανατροπής αυτής της πολιτικής. Το να σταματήσουν οι απολύσεις από δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, το να μη διαλυθούν οι κοινωνικές υπηρεσίες, το να υπηρετεί το δημόσιο τις ανάγκες της κοινωνικής πλειοψηφίας μας αφορά όλους και όλες.

-**Όλες τις δυνάμεις της Αριστεράς να στηρίξουν έμπρακτα και χωρίς περιστροφές την πολιτική ΑΝΥΠΑΚΟΗ του κινήματος στο δημόσιο,** ώστε η κατάργηση του νόμου αυτού να είναι η απαρχή για το ξήλωμα του μαύρου μετώπου κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ. Δεν χωρούν μισόλογα σε αυτή την προσπάθεια. Δεν γίνεται να είναι κανείς κατά του κανιβαλικού νόμου, αλλά να συναινεί στην εφαρμογή του. Η μάχη είναι πολιτική. Όλη η Αριστερά πρέπει να αναλάβει την ιστορική ευθύνη που της αναλογεί στο να οργανώσει και να διευρύνει τη μαζική ανυπακοή και ξεσηκωμό του λαού. Με τον κόσμο πρωταγωνιστή και στους δρόμους, όχι μόνο ψηφοφόρο της κάλπης και τηλεθεατή των κοινοβουλευτικών μονομαχιών.

Με την πεποίθηση ότι ο οργανωμένος λαός που αγωνίζεται αποφασισμένος μέχρι το τέλος, μπορεί να κερδίσει τα πάντα, να δώσουμε τη μάχη της ακύρωσης του νόμου και της πολιτικής επιστράτευσης, με αισιοδοξία. Για να ηττηθεί η αδίστακτη και ανθρωποφάγα πολιτική κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ-κεφαλαίου Για να βγουν μπροστά οι εργατικές ανάγκες και συμφέροντα.

ΠΡΕΠΕΙ ΚΑΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ. ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΤΙΣ ΖΩΕΣ ΜΑΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ

ΑΝΤΑΡΣΥΑ